

a la vegada que xiquets i xiquetes que necessiten mesures estables les tingueren.

És a dir, anem a obrir els compartiments estancs. Eixa falta de diàleg que hi ha hagut fins ara entre acolliment i adopció. Hem de recordar que el recurs d'acolliment naix amb la vocació de ser temporal, és a dir, una vegada solucionada la dificultat de partida, el menor retorna amb els progenitors. O no. Però cal revisar les modalitats d'acolliment. No sols la permanent, sinó també la que molts tècnics denominen «inserta», que té a veure en els menors, amb els quals no se sap com actuar de la millor manera i queden atrapats pel sistema de protecció que no té solucions per a ells.

Resulta també imprescindible millorar i coordinar les diferents seccions de les diferents territorials que en este moment tenen seriosos problemes de comunicació, igual que la divisió provincial que fa que no se puga assignar un xiquet d'Orihuela a Dènia, però que sí que es puga d'Almenara a Sagunt, quan la possibilitat i la proximitat fa que tinguen moltes més possibilitats de trobar-se amb les famílies d'origen.

Volem posar en valor els papers dels SEAFI i els equips de base, com a suport d'agilització d'estos processos. Volem millorar la rapidesa en el diagnòstic de la modalitat que sorgix, perquè mentre es decidix què fer amb un menor de zero a sis anys, estiga en una família per un màxim de sis mesos, que és el que marca la normativa, ampliable fins a nou, i no estiga, com passa en l'actualitat, en prou casos, fins a dos anys, cosa que fa de vegades inviable l'adopció i retarda la possibilitat que pares i mares, fills i filles, gaudixquen mútuament de la seua condició el més prompte possible, disminuint aixina la possibilitat de traumes en el menor. Estem trobant-nos amb molts problemes de traumes en els menors que passen pel sistema de protecció i queden atrapats en ells.

Procurarem dotar els equips de valoració del personal professional necessari per a donar solvència a un major nombre de famílies valorades. Estudiarem i revisarem la funcionalitat real de les comissions d'adopció perquè servixquen realment de vehicle de detecció de necessitats. En definitiva, el que farem amb immediatesa, el que es va a fer és estudiar profundament la nova llei en totes les possibilitats que posa al nostre abast, i generar protocols, models d'actuació que agilitzen els processos, a més de tot el que he mencionat anteriorment.

Moltíssimes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta.

A continuació, la pregunta número 63, formulada per la diputada Isaura Navarro, per a la vicepresidenta i consellera d'igualtat. Quan vullga.

La senyora Navarro Casillas:

Gràcies, senyor president.

Senyora vicepresidenta, els valencians som un poble solidari. Volem actuar, volem ajudar, volem que el govern central deixe actuar el nostre Consell. Un govern central refugiat en la inoperància interessada de la Unió Europea, eixa Comissió Europea que ha evidenciat que l'Europa de les persones naufraga una vegada més en aigües del Mediterrani, esta vegada potser en un rostre de xiquet de tres anys, de nom Aylan Kurdi. Els termes «crisi dels refugiats», «frenar l'ona dels refugiats» evidencien què pensen des d'eixa Comissió Europea del que està passant. Perquè es veu que creuen que la crisi ara la tenim nosaltres, i no pensen que el problema és una guerra que dura ja anys, més de quatre anys. Una guerra que tenia unes conseqüències plenament previsibles i supose

que d'ahí, d'eixa manera de vore les coses, ve el regateig de «menys t'arriben, menys crisi tens». La crisi no està ací, senyories, no està ací.

Supose que esta guerra que té molt a veure amb l'enfrontament entre Rússia i Estats Units, té a curt termini difícils solucions. Però això no significa que tampoc deixem de mirar per apostar per una solució de l'origen del problema. Com dia, des de la Comissió Europea tenen este plantejament etnocèntric, que fa que s'obliden de la situació de la qual vénen i per què estan patint esta situació. Perquè la gent que vol vindre patix no sols una guerra, sinó també la malaltia neoliberal que governa Europa, que governa l'estat espanyol, i els problemes de xenofòbia que tenen persones com el cardenal Cañizares, que dubtava, diu: «No són perseguits.» No, és que no són perseguits, és que estan fugint d'una guerra. I al final el que demostren les seues valoracions és que el que no és «trigo limpio» potser siga ell mateix.

Com dia, tot açò fica damunt la taula dos maneres d'entendre el món: la del valor dels passaports front al valor de les persones. Del dret a existir com a titulars de drets, com a titulars de drets humans. Supose que eixes dos maneres d'entendre el món també es reflectixen després en eixa política d'asil del govern central, investigada per la Unió Europea, que evidencia els seus problemes per a complir precisament amb els drets humans. També és coherent amb les paraules del ministre Margallo, que afirma que «España acogerá a los refugiados que hacienda permita». Estes són les seues limitacions. No pensen en les persones. Nosaltres sí que tenim l'obligació d'ajudar, a més de perquè pensem que són subjectes de drets, perquè volem fer-ho, perquè volem ajudar. I no és una qüestió de caritat. Com dia, hem d'anar a l'origen, i per això la ciutadania vol saber què està passant. Com dia Benedetti, que va encunyar el terme *desexiliados*, «el mundo es esto: en su mejor momento, una nostalgia. En su peor momento, un desamparo».

Desemparats se senten moltes persones que volen saber, volen conèixer. Com els representants que han vingut hui a escoltar les seues paraules d'Amnistia Internacional, del Moviment contra la Intolerància, de l'Associació Hispano-Síria. Per això, volem saber, tota la ciutadania vol saber quina està sent la seua tasca del Consell per a col·laborar en l'acollida de les persones que fugen de la guerra de Síria.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Per a respondre, la vicepresidenta, quan vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora Navarro, per la pregunta tan pertinent, quan les Nacions Unides xifren efectivament en més de 12,2 milions les persones que necessiten ajuda dins de Síria, de les quals 7,6 milions ja són desplaçades internes. Més de quatre milions estan desplaçades fora de Síria.

Estem sens dubte davant de la pitjor crisi humanitària des de la Segona Guerra Mundial. Les últimes setmanes, especialment des de la publicació d'eixa fotografia de la mort d'Aylan, a què vosté feia referència, s'ha trencat la barrera de l'apatia i la indiferència, i la societat valenciana ha mostrat la solidaritat i empatia de què és capaç, i també la societat internacional. De vegades les imatges esdevenen icones que permeten visibilitzar conflictes oblidats als mitjans occidentals. Maleïda imatge i beneïta foto que ha despertat consciències i cors.

I per descomptat els poders públics tenim l'obligació de respondre i de donar compliment a la legalitat internacional

en matèria de persones refugiades, asilades i desplaçades, d'acord amb la Declaració universal dels drets humans, i també d'acord amb la política i moral d'este govern.

Malauradament hem vist, com vosté dia, que la Unió Europea, llevat de poques excepcions, ha mercadejat amb la seua responsabilitat, i particularment el govern del Partit Popular, del senyor Rajoy, continua bloquejant, fruit de l'apatia i la indiferència, o de la manca de capacitat per a fer front a un dels majors reptes de la societat del segle XXI, com son les migracions forçades.

Nosaltres, com a govern responsable –contestant a la seua pregunta– d'un poble solidari, no podiem continuar atònits, de braços creuats, esperant que el Govern d'Espanya reaccionara, mentre la societat s'organitzava solidàriament per ajudar les persones refugiades. Per això, el Consell va elaborar un pla d'acció i acollida de les persones refugiades i peticionàries d'asil, que consta de tres parts: la primera, l'operació «Esperança mediterrània». La segona, el pla valencià d'acolliment. I la tercera, el pla d'inclusió de persones refugiades i desplaçades.

Respecte de l'operació «Esperança mediterrània», és la iniciativa solidària que ha posat en marxa el Consell, en coordinació amb la societat civil, entitats, ONG i empresariat, per donar una acollida digna a les persones refugiades i desplaçades, noliejant un vaixell de l'empresa Baleària, amb capacitat per a 1.100 persones, per traslladar les persones des de Lesbos i Cos, fins al port de València. Una iniciativa que busca recuperar la Mediterrània com a un pont entre cultures i pau, i defugir de la fossa comuna en què malauradament estem convertint la nostra mar. Un vaixell que, a més, aniria amb queviures i material humanitari per a portar a la zona, i que la Direcció General de Cooperació destinarà 500.000 euros, i amb organitzacions no governamentals duren allí material de primera necessitat.

El pla valencià d'acolliment, consensuat amb les diputacions, la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, i les cinc grans ciutats de la Comunitat Valenciana, formada per xarxa de pobles i ciutats acollidores –ja n'hi ha 82 municipis acollits–, la xarxa pública d'albergs i centres d'acolliment, la borsa d'habitatge solidari, formada per aquelles vivendes de particulars o entitats, i també actualment estem acabant d'elaborar una mapificació amb una fitxa enviada per tots els municipis.

També ens vam reunir, he de destacar una reunió amb l'arquebisbe de València, mitjançant Càritas. També està elaborant un mapa de recursos de l'església catòlica. No, tampoc sé com interpretar les paraules de hui del cardinal. En tot cas, la seua acollida va ser positiva. També comptem amb entitats juvenils, el Consell de Joventut de la Comunitat Valenciana, i també resulta destacable l'oferiment que ha arribat de particulars, propietaris d'hotels i hostals.

El pla d'inclusió que ha de garantir una vida digna a les persones refugiades que arriben al nostre país. S'ha creat una comissió mixta, també, junt a diputacions, federació valenciana i les entitats especialitzades, ACCEM, Cepaim, Creu Roja, CEAR i ACNUR, i moviment contra la intolerància. Cal destacar el treball de la coordinació, tant del pla d'acolliment com del pla d'inclusió, que dependrà de les oficines d'atenció a persones migrants, anteriorment AMICS. Hem obert un punt d'informació, *refugiadescv@gva.es*, i hem tingut moltíssimes persones que estan disposades a ajudar en este pla d'inclusió.

Senyories, com veuen –i acabe–, el govern valencià està preparat per a l'arribada de mil quatre-centes persones refugiades per a principi del mes de novembre. Instem el Govern d'Espanya que facilite els tràmits legals i pose en marxa un pla d'emergència a l'alçada de la solidaritat del nostre poble.

I acabe, amb paraules de Mateu, al seu evangeli, al capítol 25, versicle 35 i següents. Crec que és adient en el dia de hui

recordar a algunes persones importants, el que dia Jesús de Natzaret: «Perquè tenia fam i em donàreu de menjar. Tenia set i em donàreu de beure. Era estranger i em vau recollir. Estava nu i em vàreu vestir. Vaig caure malalt i em visitàreu. Estava empresonat i vau vindre a mi. Quant vau fer a qualsevol dels meus germans m'ho estàveu fent a mi.»

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, honorable vicepresidenta, per estes últimes paraules de l'evangeli molt oportunes per al cas.

I a continuació, tindrà la paraula el diputat de Ciudadanos, el senyor Alexis Marí per a formular una pregunta al conseller de transparència, responsabilitat social, per un temps màxim de... Té vosté la paraula.

El senyor Marí Malonda:

Buenas tardes, *conseller*.

Vamos a ver si tenemos suerte esta vez. En el último pleno que celebramos le hice una pregunta, le trasladé una pregunta a la *consellera* de justicia, porque nos trajo un mensaje del *president* Puig. Yo le trasladé también un mensaje, una pregunta, que era clara, concisa y quisiera saber si hoy vamos a tener la oportunidad, vamos a ser agradados de que nos la conteste.

Le decía en su día que habían sucedido unos hechos este verano, con relación a cargos públicos electos, principalmente de Compromís, por no decir siempre de Compromís, que habían hecho un uso inapropiado de la bandera de España, así como del himno de la Comunidad Valenciana. Habían ocultado la bandera, la enseña nacional, y habían cambiado la letra a su libre albedrío del himno regional, obviando pues, entre algunas cosas, el «ofrendar nuevas glorias a España», etcétera, etcétera, que para nosotros pues mostraba un claro mensaje político.

Mire, esto es una clara violación de la ley de banderas además de –entendemos– un menosprecio a las leyes que nos hemos dado todos. Y más que el tema de los símbolos estábamos hablando de ley, de cumplir la ley.

Entonces, le pregunto, creo que será la segunda o la tercera vez para ver si el *president*, me gustaría que hubiera sido el propio *president*, que es el que nos hablaba de que aquí no sucedía esto, que no se iba a hablar de nacionalismo, que no se iba a hablar de fusión pero, bueno, se lo digo a usted: ¿ha desautorizado o piensa desautorizar –sabe usted– el *president* del Consell a los alcaldes que no han respetado el himno de la Comunidad Valenciana y la bandera de España? O ¿ha llevado o va a llevar alguna medida para evitar que se repitan los mismos casos?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputat.
Un segon, sí, ara, conseller.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Gracias.

Ni el *president* ni este gobierno hemos tenido conocimiento de actos que supongan una falta de respeto y que hayan requerido de una actuación jurídica dentro de nuestro ámbito competencial. (*Aplaudiments i remors*)